

og også tak til dem, der har udtrykt en vis form for sympati for intentionerne i forslaget.

Jeg vil sige, at jeg ikke helt forstår, hvorfor det ikke opnår større tilslutning i Folketinget, end tilfældet er. Min erfaring er i hvert fald, når jeg er ude på møder i landet for at redegøre for de her forslag, at man faktisk kan udvide hjemmehjælpen med 5.000-10.000-15.000 stillinger alt efter behovet, uden at det reelt koster det ofwentlige en krone, i hvert fald for en meget beskednen merudgift, lige præcis fordi finansieringen i forslaget først og fremmest er de sparede dagpenge og de penge, der ellers bruges på mærkelige kurser, aktivering og andet, der alligevel ikke nytter noget i en lang række tilfælde.

Det er altså stort set gratis at give hjemmehjælpen et vældigt løft, hvis der var vilje til det, og derfor er der ingen, der forstår, at viljen ikke er til stede. Jeg tror også, at når vi får snakket noget mere om det, vil det nok vise sig, at tilslutningen er større, end den har været i dag.

Det er jo klart, at når man som Venstre og Kristeligt Folkeparti f.eks. har den holdning, at der overhovedet ikke er brug for flere ressourcer, har det her ikke nogen interesse. Det kan jeg da godt forstå. Men jeg tror ikke, der er mange ældre ude i landet, der forstår, at man kan have den holdning, at der er ressourcer nok i ældreomsorgen.

Så var De Konservative inde på, at det vigtigste var at give mulighed for mere frit valg, herunder også at give frit valg til at købe hos private firmaer. Der er en holdningsmæssig forskel mellem borgerligheden og os, som er meget afgørende, og som jeg er meget ked af begynder at snige sig ind andre steder. Jeg har også set en SF-borgmester begynde at tale om det lyksalige ved at prøve at lave lidt udlicitering på området. Sagen er jo, at man kan gøre det, som borgerligheden vil, nemlig lave ældreomsorgen om til en købmandsbutik. Så køber man lidt rengøring i én butik. Så er det indkøbshjælp i en anden. Så får man lidt ledsagehjælp, når man skal ud at gå tur, et tredje sted. Så får man lidt sygepleje et fjerde sted osv.

Vi har den opfattelse, at det er meget vigtigt at udvikle ældreomsorgen som en helhedsorienteret omsorg, hvor man hele tiden tager udgangspunkt i, hvilke behov den ældre har, hvor kommunen hele tiden er i stand til fleksibelt at tilpasse indsatsen i forhold til behovene. Hvornår er der brug for sygepleje? Hvornår er der brug for rengøring? Hvornår er der brug for anden form for praktisk hjælp osv.? Og det gør

man faktisk ikke ved – som nogle kommuner gør det – at lade det hele drukne i bureaukrati og dårlig kvalitet, men ved at kommunen opper sig og sørger for at stille en sådan helhedsorienteret hjælp til rådighed.

Det er sådan set forskellen på det, som Venstre og De Konservative står for, og det, vi i hvert fald står for i Enhedslisten. Vi ønsker ikke at opsplitte ældreomsorgen til sådan en slags købmandsbutik. Vi mener, at man skal lave kvalitet på en helt anden måde.

Som jeg lige var inde på før, blev jeg meget tilfreds, da fru Grete Schødt var heroppe og udtalte sig meget pænt om det, og at det så så tilforladeligt ud, at man nærmest måtte støtte det. Jeg synes også, vi i slutningen af snakken under de korte bemærkninger fik en lille åbning om, at vi måske kan blive enige om noget. Det vil vi selvfølgelig prøve at tilstræbe under udvalgsarbejdet.

Normalt er det eneste argument, jeg hører imod at gøre det her – altså lige på nær fra dem, der ikke synes, der er brug for mere hjælp – at hvis man bruger dagpengene aktivt til at skabe rigtige stillinger inden for ældreområdet, så får man ikke den besparelse på dagpengene, der er brug for, når arbejdsløsheden falder. Men det er jo et fiktivt argument, for sagen er jo, at det ikke er dem, der umiddelbart har mulighed for at få arbejde, altså f.eks. faglærte metalarbejdere, faglærte inden for byggeindustrien, i det hele taget faglærte inden for en lang række områder, der vil blive rekrutteret til det her med det her forslag.

Her vil man jo typisk rekruttere mennesker, som ikke har udsigt til at få noget arbejde, og for hvem det vil være et fremskridt dels at få lidt uddannelse, dels at få et fast arbejde, fordi de ellers ikke har nogen chancer på arbejdsmarkedet. Det vil typisk være ældre ufaglærte kvinder. Det kan også være ældre ufaglærte mænd, men typisk vil det nok være – desværre er der jo et kønsopdelt arbejdsmarked – ældre ufaglærte kvinder, som ingen i øvrigt ønsker at ansætte, og som her kunne få en mulighed for at få et arbejde og gøre noget fornuftigt og samtidig altså hjælpe nogle ældre.

Derfor er det en fiktion, når man siger: Jamen så er der nogle dagpenge, vi kommer til at betale, som vi ellers kunne slippe for. Nej, det er der ikke, og det skal jeg slutte af med. Det afgørende valg, vi i virkeligheden står med her, er: Ønsker vi at bruge dagpengene til at skabe en fornuftig, bedre omsorg for de ældre, eller